

GEEN OORLOG ZONDER KAPITALISTISCHE PRODUCTIE OM DE OORLOG TE STOPPEN MOET JE DE ECONOMIE STOPPEN

Arbeiders, kameraden,

Waarom is er oorlog in de Golf? Wat zegt de bourgeoisie, in de twee kampen? Wat valt er aan te doen?

Irak bezet Koeweit om het geld. De economie van Irak zit aan de grond, na tien jaar van oorlog met Iran, zonder overwinning. Koeweit van zijn kant bezit een mooie voorraad aan olie en aan buitenlands geld. Koeweit was de belangrijkste schuldeiser van Irak. Irak wou meer geld voor zijn olie, zijn belangrijkste exportwaar. Koeweit wou dat niet. Commercieel en militair gezien heeft Irak een uitweg nodig naar de Golf. Irak versterkt zijn economische en militaire macht in de regio, vooral t.o.v. Jordanië, dat de 'weke onderbuik' is van het Midden-Oosten.

Tot daar de redenen voor Irak en zijn Arabische bondgenoten.

Als antwoord daarop moesten de sterke landen, tezamen met hun bondgenoten uit de buurt, het Arabisch Schiereiland met al hun oorlogstuig binnenvallen. Door hun blokkade zijn ze er alvast in geslaagd om de arbeiders die in Irak wonen uit te hongeren. De sterke Landen kunnen immers niet toestaan dat de olieprijs stijgt, vooral niet nu de eerste tekens van zware economische crisis voor heel de eld al goed en wel present zijn. Regio's die rijk zijn aan grondstoffen, moeten voor hen versnipperd en geopolitiek zwak blijven. Verdeel en heers. Een aantal pro-Amerikaanse landen wil het risico niet lopen dat Israël in gevaar komt, want dat is hun flik van dienst voor de regio. Andere kunnen niet toestaan dat Irak de leider wordt van de 'Arabische Wereld'.

Tot daar de redenen voor de USA en haar bondgenoten.

Arbeiders, kameraden,

Saddam Hoessein en zijn vriendjes geven een uitleg die allicht heel mooi klinkt. Zij proberen jullie wijs te maken dat de Palestijnen nu eindelijk hun grond zullen krijgen. Ze zeggen dat Koeweit een kunstmatige staat was, die bestuurd werd door een middeleeuwse dynast, en dat Koeweit vroeger een deel was van Irak. Ze beweren dat een hogere olieprijs jullie uit de nood zal helpen, en een nieuwe periode van voorspoed zal doen ontstaan in de olieproducerende landen. Ze proberen jullie wijs te maken dat jullie belang hebben bij een grote Arabische natie, verenigd in het teken van de Profeet. Ze beweren dat het tijd is voor de heilige oorlog van de armen en de nederden tegen de rijken en de ongelovigen. Ze beweren dat de rijken en de ongelovigen eens en voor altijd gaan betalen.

De bourgeoisie liegt.

In Irak worden de arbeiders uitgebuit als overal elders. Vooral de gastarbeiders uit Azië en uit de buurlanden van Irak leven er in ellendige omstandigheden. Zij woren in een ijzeren greep gehouden, zowel door de Iraakse patroons als door de patroons van de buitenlandse firma's in Irak. Nu steekt zelfs de dwangarbeid er weer de kop op.

Irak hangt de revolutionair en de anti-imperialist uit. Maar al de sterke kapitalistische landen, al zijn vijanden van nu, hebben Irak elk om beurt in de watten gelegd, bewapend en geld geleend.

Irak is net zo kapitalistisch als elk ander land. Irak was er in '80 niet vies van om Iran aan te vallen. Alle emirs en koningen van Arabië hebben Irak toen aangemoedigd en vetgemest. Irak en Iran zijn nu stille bondgenoten. Ze voeren geen heilige oorlog meer tegen elkaar, want ze willen alle twee meer heilig geld voor hun olie. Ze zijn nu bondgenoot om gebied te veroveren, dat rijk is aan olie en aardgas, en dat op een strategische plaats ligt aan de Golf. Gebied veroveren dus, onder de vlag van het pan-Arabisme.

Het pan-Arabisme, de droom van de Grote Arabische Natie, is de mythe van een voorbijgestreefd verleden. Het pan-Arabisme werd al veel vroeger in de distels gegooid door de heersende klassen van de Arabische landen. Die gebruikten die mythe elk om beurt in hun strijd om het leiderschap in de regio. Een strijd zonder einde.

Irak beweert dat het de rijken van de planeet doet betalen door hen meer aan te rekenen voor olie. Maar, zelfs als dat al waar zou zijn, wat zou daar dan terecht van komen in de zakken van de onterfden van heel de wereld? Als er al iemand rijk van zou worden, dan zouden dat enkel de bourgeoisieën zijn van de olieproducerende landen. Net zoals in '74, zoveel is duidelijk.

Koeweit is een land met een regime en met grenzen die uitgetekend zijn door de oude koloniale landen. Maar welk land uit die regio heeft grenzen die niet getrokken zijn door Engeland, Frankrijk of de USA? Welk ander land heeft een regime dat nooit zaken heeft willen doen met de oude onderdrukkers? Om investeringen aan te trekken of om afzetmarkten te behouden?

De Palestijnen lijken goed warm te lopen voor hun nieuwe Iraakse 'redder'. Hun illusies zijn zo groot als hun wanhoop. De Palestijnen zijn in de steek gelaten door heel de 'Arabische Wereld'. Ze zijn altijd al om de tuin geleid door hun

eigen burgerlijke leiding. Ze zijn het slachtoffer van een stelselmatige vernietigingspolitiek van de kant van Israël. Israël voert die politiek hand in hand met Jordanië, een land dat bevriend is met Irak, en hand in hand met Syrië, een van zijn eigen oude vijanden. Israël dat het democratische en beschaafde land is van het Westblok. De Palestijnen zijn tezamen met de Koerden de martelaar van die regio. Irak heeft de Koerden uitgemoord, zij aan zij met Turkije, trouwe bondgenoot van de USA, en aan zij met Iran, oude vijand van Irak en nu zijn 'neutrale vriend. Wat hebben de Palestijnen van zo'n regime te verwachten? En wie is de beste maatjes met de koning van Jordanië, die dronken is van het Palestijns bloed dat vloeide in september '70?

Arbeiders, kameraden,

In naam van de vrede sleurt de bourgeoisie jullie mee in de oorlog.

Oorlog is het product van de kapitalistische wereldcrisis die op komst is.

Die oorlog is niet jullie oorlog, maar een kapitalistische oorlog.

Geen offers, geen bloed, geen nationale eenheid om de heersende klassen van jullie land te verdedigen.

Het is jullie plicht, en het is in jullie belang om de oorlog te verhinderen door de klassenstrijd weer op te nemen en het revolutionair defaitisme te organiseren in alle kampen.

Arbeiders, kameraden,

De uitleg van Bush en van Eyskens is al even monsterachtig. 'De Westerse troepen zijn in Arabië,' zo beweren die, 'omdat Irak Koeweit heeft geannexeerd'. 'Alle democratieën van heel de wereld veroordelen elk geweld van een staat tegen een andere soevereine staat.' Dat noemen ze het 'internationaal recht'. Voor hen is Saddam Hoessein 'een nieuwe Hitler, die duizenden onschuldige buitenlandse burgers gegijzeld heeft.' Tegenover Saddam Hoessein stellen ze hun 'mensenrechten'. Voor de aanval van Irak leefden we volgens hen in een fantastische wereld, die de oorlog, de honger, het despotisme, de onwetendheid, de werkloosheid zou begraven.

De bourgeoisie liegt.

Overall ter wereld, en vooral in die regio, wordt er geannexeerd zonder ophouden. In naam van de orde en zagezegd om de burgeroorlog stop te zetten, hebben Syrië en Israël om de beurt Libanon bezet. Israël heeft de Palestijnen hun grond afgenomen. Het heeft ze samengedreven in miserabele ghetto's, en van die ghetto's echte concentratiekampen gemaakt. Israël heeft de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook geannexeerd. Wat heeft de USA gedaan in Vietnam, in Korea, in Panama, in Grenada...? De USA heeft heel haar geschiedenis niets anders gedaan dan oorlog gevoerd en geannexeerd, telkens zagezegd om de democratie te verdedigen. Frankrijk en Engeland zijn 'gaan helpen' te Tsjaad, op de Falkland-Eilanden, in Libanon,... België heeft troepen gestuurd naar Korea, naar Zaïre, naar Rwanda, naar Burundi, naar Namibië, naar Duitsland, naar de Perzische Golf, naar de Middellandse Zee, naar Turkije, naar Egypte, naar Saoedi-Arabië,...

Wat hebben al die beschaafde, democratische landen gedaan toen hun 'nieuwe Hitler' Iran binnenviel? Ze hebben luid in hun poten geklapt. Ze hebben hem wapens geleverd, geld geleend. Waar was hun allerheiligste 'internationaal recht' toen in die tijd gebleven? Zouden ze zich ten andere met Koeweit bezighouden als dat ministaatje niet zoveel geld en olie had?

Het 'internationaal recht' is de geïnstitutionaliseerde status quo : alles moet blijven zoals het is, in het belang van de heersende klassen en staten.

In alle kapitalistische landen, in west en oost, in noord en zuid, bulkt elke gevangenis uit van de arbeiders. Gedwongen emigratie, uitwijzingen, huisarrest, discriminatie op basis van ras, religie, etnische afkomst, zijn dagdagelijkse praktijk, overall. Dit is de wereld van het kapitaal. De uitgebuiten en de verdrukten hebben nooit en nergens het 'mensenrecht' om te wonen waar ze willen, om te reizen zoals ze zouden wensen. Het enige dat telt en beslist is de accumulatie van het kapitaal. De 'mensenrechten' zijn het ideologisch democratisch kleedje van de dictatuur van het kapitaal over de ondergeschikte klassen.

Precies zoals in '74 probeert de bourgeoisie jullie wijs te maken dat de crisis niet te wijten is aan hun productiesysteem, dat draait rond zoveel mogelijk winst, dat het belang van het kapitaal boven alles stelt, en dat om de 6 à 7 jaar ineens stort. Vandaag is de crisis zagezegd te wijten aan de 'slachter van Bagdad', zoals hij in '74 zagezegd te wijten was aan de emirs die ze nu willen 'verdedigen' tegen elke prijs (...van de olie uiteraard). In feite verwisselen ze oorzaak en gevolg. Zo willen ze beletten dat de onderdrukten, en in de eerste plaats de arbeiders, de kapitalistische productiewijze gaan zien als hun ware en enige doodsvijand. De moderne oorlog is het noodzakelijke gevolg van de concurrentie tussen nationale delen van het wereldkapitaal. Telkens opnieuw, van zodra het kapitaal weer voor zijn onvoorkombare tegenstellingen staat, wordt de oorlog een belangrijk middel om daar aan te ontsnappen - althans voor enige tijd. Tijdens de oorlog wordt de productie opgevoerd, en daarmee ook de winst. De staat vergroot de markt voor wapens, op een nooit eerder geziene schaal. De arbeiders krommen hun rug op het werk... en sterven op de slagvelden. De staat blokkeert de concurrentie, en meer bepaald de 'vreemde', door protectionistische wetten. Bovendien, na de oorlog, zullen de winnende landen het voorrecht hebben om alles terug op te bouwen bij zichzelf en bij hun vroegere vijanden. Ze kunnen handelsvoorwaarden opleggen in hun voordeel. Ze kunnen de overwonnen landen plunderen, en ze kunnen

hun eigen geld opdringen als dominerend geld. Oorlog is zo tegelijk de uiting van de crisis van de productiewijze die gebaseerd is op kapitaal, als een klassieke oplossing voor die crisis.

In de sterke kapitalistische landen zijn de eerste schuchtere tekenen zichtbaar van defensieve klassenstrijd. De kapitalistische landen in Oost-Europa zinken weg in economische crisis, politieke instabiliteit en massale arbeidersstrijd. De zwakke kapitalistische landen worden doorkruist door plotse arbeidersopstanden om brood. Een oorlog nu is nog een factor van achteruitgang en van twijfel bij de arbeiders. De bourgeoisie heeft de arbeiders in alle landen in een te sterke greep. Te sterk om een klaar en sterk revolutionair perspectief uit de rook van de slagvelden te voorschijn te laten komen. Het bewijs wordt geleverd in Groot-Brittannië. Daar verbood de regering, met goedkeuring van links, en met steun van vakbonden en pacifisten van alle kleuren, de arbeiders van de boorplatforms in de Noordzee om verder te staken.

De arbeidersklasse is nog te zwak om deze kapitalistische oorlog te blokkeren bij het begin. Maar de duur en het resultaat van die oorlog mogen de arbeiders nochtans niet onverschillig laten. De enige juiste houding is die van het meest strikte defaitisme in alle kampen. Op middellange termijn kan een lange oorlog, die veel geld en veel mensenlevens kost, en die uitloopt op een nederlaag van het sterkste kapitalistische kamp, dat van de USA dus, een factor zijn die de ontwikkeling van de klassenstrijd stimuleert. Vietnam spookt nog door het Westen.

Een snelle, gemakkelijke en totale overwinning van de USA en haar bondgenoten daarentegen zou de ergst mogelijke oplossing zijn voor dit conflict. Voor de uitgebuiten en de onderdrukten van heel de wereld zou de democratische dictatuur van het kapitaal enorm versterkt worden over heel de wereld, en meer bepaald in zijn Amerikaanse hart.

De arbeidersklasse moet zich onttrekken aan de controle van de bourgeoisie. Die controle wordt al naar het geval uitgeoefend via Stalinistische en sociaal-democratische partijen, via de vakbonden van de staat, via verstikkend pacifisme of via oorlogszuchtig nationalisme. Alleen de onverbiddelijke strijd van de arbeidersklasse kan de economie, en dus de oorlog stoppen. De eerste gevolgen van de huidige situatie zijn bovendien al aanwezig; de reële lonen verlagen; elke poging om zich tegen de oorlog te verzetten wordt verboden; de opdeling wordt verscherpt tussen arbeiders van dominerende nationaliteit en gastarbeiders.

Arbeiders, kameraden,

Er moet gevochten worden, er moet gestaakt worden, tegenover de oorlog tussen verschillende fracties van het wereldkapitaal moet de klasse-oorlog gesteld worden, vanaf nu moeten we ons verdedigen.

Voor het verzet tegen het verslechteren van jullie levensomstandigheden en strijdumstandigheden, en meer in het bijzonder het verslechteren van die van de gastarbeiders.

Voor de bevrijding van alle arbeiders die gedeporteerd of gevangen zijn in het conflict in de Perzische Golf.

Voor de propaganda en de organisatie van het weigeren om als kanonnenvoer te dienen voor het kapitaal.

Voor de vereniging van de arbeiders op het werk, in de wijken, en morgen op de slagvelden, over de grenzen heen.

Tegen elke beperking van de bewegingsvrijheid van leden van jullie klasse, van welke nationaliteit, religie of van welk ras ze ook zijn.

Tegen elke verdrukking van gelijk welke nationaliteit.

Tegen elke annexatie.

Communistische Beweging

voor de vorming van de communistische wereldpartij

Januari 1991